

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GESLOTEN SCHOOL

toneelspel in drie bedrijven

door

1880

Dirk Vermiert

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2013
Nr.3177

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZES tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkeeg het stuk *GESLOTEN SCHOOL* op te voeren moet de naam van auteur *DIRK VERMIERT* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2013/0220/34
ISBN- 978- 90-385- 12525

© 2013 Toneelfonds J. Janssens/Dirk Vermiert
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

PERSONAGES

(2 dames – 4 heren)

BETTY: verantwoordelijke keuken, vrouw van Paul

BRUNO: leerkracht, broer van Paul

PAUL: leerkracht

STEF: leerkracht

DIRECTRICE: hoofd van de school

STIELMAN: technicus

DECOR

Een refter. Achteraan een deur, die uitgeeft op een gang en een aam dat uitzicht geeft vanaf de vierde verdieping. De vierde wand is een raam dat uitgeeft op straat.

KORTE INHOUD

Het einde van een schooldag. De school stroomt leeg op enkele leerkrachten na, zij gaan het nakende schoolfeest voorbereiden. Als ze in de refter komen vast te zitten, zit er niets anders op dan samen de nacht door te brengen. De tongen komen los. Waarheden, halve waarheden en leugens, ze gaan over de tong. Elkeen wordt slachtoffer van zijn eigen woorden. Behalve de spelverdeler. Hij of zij heerst en blijft heersen. De spelverdeler weet immers dat niet alles wat niet waar is, een leugen is.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Middag. Het geluid van een schoolbel. Licht op. De refter is leeg, enkel wat restanten van de kinderen hun middageten her en der op de tafels achtergelaten. Verantwoordelijke Betty ruimt op en verdwijnt in een keukentje net voor Bruno zijn kop door de deur steekt.)

BRUNO : Niemand meer hier? *(Wil terug weggaan, steekt dan de kop terug binnen. Hoort GELUID vanuit het keukentje. Loopt naar het keukentje stopt aan een tafel met brooddoos)* De Jos, weer! Die jongen zijn broek gaat nog eens van zijn gat vallen.

BETTY : *(op vanuit de keuken)* Ha, Bruno. Naar mij op zoek?

BRUNO : Betty, schoonheid. Mocht ik al niet bezet zijn ... Ik zou d'r werk van maken.

BETTY : Veel beloven ...

BRUNO : ... Dan gaat ge het misschien ooit eens geloven.

BETTY : Wat moet ik geloven? Dat ge ons Anneke trouw gaat blijven? Daar heb ik niks aan. Trouwens, 't blijft toch in de familie, nee?

BRUNO : Ik hoop uit de grond van mijn hart dat ge er mee aan 't zwanzen zijt. Betty, ge zijt een schoon madam, maar uw zus zie ik graag. En dat wil ik zo houden.

BETTY : Geen enkel mannenhart heeft géén plaats voor twee vrouwen. Of meer. Maar goed, trek het u niet aan. Hoe zit dat met uw Ma haar feestje?

BRUNO : Wat ik zo van Anneke hoor gaat dat een spetterende bedoening worden.

BETTY : Ze vertelt me niks ...

BRUNO : Ik denk dat het niet alleen voor ons Ma een verrassing moet worden ...

BETTY : Maar Anneke kan dat toch niet allemaal alleen regelen ...

BRUNO : Paul helpt.

BETTY : Paul?

BRUNO : Ja!

BETTY : Hij! Zoudt ge toch eens niet nadenken over mijn voorstel?

BRUNO : Wat wilt ge nu weer insinueren? Ik zie Paul hier elke dag op school.

BETTY : Dat wilt niks zeggen. Ge hebt niet altijd dezelfde uren.

BRUNO : En hij is mijn schoonbroer.

BETTY : Dat is al evenmin een zekerheid.

BRUNO : Ze zijn niet allemaal zoals gij.

BETTY : Denkt ge?

BRUNO : Allez zeg. Ik weet niet wat voor "vuurkestook" ge nu weer plant, maar dit gaat toch wel een beetje te ver.

BETTY : Gelooft gij nu echt dat Paul zo'n braaf manneke is?

BRUNO : Bedriegt 'm u!?

BETTY : En nog geen klein beetje ...

BRUNO : En gij laat dat toe!

BETTY : Hij heeft andere uren dan ik ...

BRUNO : Onnozel wicht ...

BETTY : Allee, 'k hoor het al ... ge trekt partij voor hem.

BRUNO : Maar nee ...

BETTY : Wat dan ...?

BRUNO : Ge verrast me compleet met uw ... "geroddel" ...

BETTY : Ha, gij noemt dat geroddel, ikke gerommel.

BRUNO : Doe er dan iets aan!

BETTY : Wil ik wél, ... maar gij niet.

(lange pauze)

BRUNO : Betty, zo werkt dat niet ... als onze Paul dan al een scheve schaats rijdt ... dan lost ge niks op door zelf ook de ijspiste te betreden ...

(Betty antwoordt niet maar komt verleidelijk naar Bruno. Op dat moment komt collega STEF binnen. Heeft papieren en zo bij)

STEF : Bruno? Oei, ik kom precies iets te vroeg ...

BRUNO : Integendeel. Precies op tijd. Saved by the Stef!

STEF : Juist. Ik kwam het een en ander klaarzetten voor de vergadering van straks.

BRUNO : Dat is waar ook. Glad vergeten.

BETTY : Ikke niet. Ik dacht trouwens dat ge daarom naar hier waart gekomen.

BRUNO : Nee, ik ... niks.

BETTY : Ik heb er voor gezorgd dat jullie allemaal koffie hebben en een gebakje. Zo tegen 't einde van de vergadering dacht ik wat stukskes kaas en salami te snijden. Mét een drankje ...

STEF : Toch iets anders dan Martini?

BETTY : Ik heb ook witte en rode wijn, en ook 4 flessen La Chouffe.

STEF : Wat nu Betty, hoopt ge op promotie? Hoofd CATERAAR van het vbs De Tuinkers.

BRUNO : Als we Betty niet hadden ...

STEF : Dan had gij nu niet een broek vol goesting.

BRUNO : Ik heb werk genoeg met ons Anneke ...

BETTY : Dat weet ik nog niet zo. Zal ik u helpen met klaarzetten, meester Stef?

(Stef staart naar Betty en antwoordt niet)

BRUNO : Om hoe laat was die vergadering?

STEF : *(terug bij de zaak)* Juist ... Om 18u.

BETTY : Tijd voor een rap douchke en een andere kleedje.

BRUNO : Komt gij dan ook?

BETTY : Tuurlijk.

BRUNO : *(tot Stef)* Het was toch enkel voor de leerkrachten van het feestcomité?

STEF : Ik dacht dat ook, ja. Maar Betty is altijd welkom.

BETTY : De directrice heeft mij persoonlijk uitgenodigd.

STEF : Echt? Tof van de directrice. Top voor u.

BETTY : "Feest" zonder Betty. Kunt ge u dat voorstellen?

BRUNO : Ja.

STEF : Nee.

BETTY : De directrice is van plan om naast het gebruikelijke schoolfeest, een galadiner te organiseren. Voor geldschieters.

BRUNO : Gij gaat toch niet koken?

BETTY : En waarom niet?

BRUNO : Waarom denkt ge dat Anneke u niet vraagt voor de voorbereiding van ons Ma haar feestje?

(Betty trekt zich beledigd terug in het keukentje)

STEF : Amai. Van uw familie moet ge 't hebben.

BRUNO : Die kan wel tegen een stoot. Trouwens, zij is begonnen.

STEF : Ik heb dat niet gehoord.

BRUNO : Ze beweert dat mijn Anneke en haar Paul iets met elkaar hebben.

STEF : En daarom doet gij zo bitsig?

BRUNO : Denkt gij dat dan ook?

STEF : Natuurlijk niet. Maar gij kent uw eigen schoonzus nog niet goed.

BRUNO : Wat bedoelt ge Stef?

STEF : Die duikt de koffer in met elke man die haar pad kruist.

(Bruno kijkt Stef aan alsof hij het in Keulen hoort donderen)

Ik vertel precies iets nieuws!? Oeps ... Sorry...

BRUNO : In wat voor kot ben ik terechtgekomen!

STEF : In een “vrije” basisschool. VBS. Voor Betere Seks.

BRUNO : Stef!

STEF : *(homo-achtig)* We mogen toch 's lachen zeker.

BRUNO : Wat de vergadering betreft ...

STEF : Ge komt toch?

BRUNO : Zeker. Maar ... Ik wil nog even langs huis ...

STEF : Even controleren?

BRUNO : Ik zei toch dat ik die vergadering glad vergeten ben en ik wil me nog even opfrissen.

STEF : Juist. Ik bedoelde er niets mee.

(Betty terug op. Begint enkele tafels klaar te zetten voor de vergadering. Stef en

Bruno kijken toe)

BETTY : En gaan jullie hier nog lang staan staren?

STEF : Dat wou ik nu net gaan doen ... Alles klaarzetten.

BETTY : Kunt ge een helpende hand gebruiken?

STEF : *(terzijde naar Bruno)* Ik heb het u toch gezegd ...! *(tegen Betty)* Sla ik niet af!
(begint tafels te verschuiven)

BRUNO : Nu, dan ga ik maar. Tot straks. *(gaat de refter uit)*

STEF : *(staakt onmiddellijk zijn handeling en gaat naar Betty)* Wat betreft die helpende hand ...

BETTY : Niks van, Don Juan. Handjes thuis. Ik ben een getrouwde vrouw.

STEF : Alsof dat iets uit...

BETTY : Dat maakt alles uit. Paul is alles voor mij. Het beste wat een vrouw ooit kan krijgen dus dat ga ik niet in de weegschaal werpen voor ... een taakleerkracht.

STEF : *(op z'n Hollands)* Nou breekt mijn klomp ...

BETTY : Uw kloten zouden beter breken, ja.

STEF : *(reageert furieus, ploft al zijn papieren op een tafel en loopt buiten. Keert terug)*
Ik wou alleen vragen of we samen nog een snelle hap voor de vergadering ...

BETTY : Een snelle wip zult ge bedoelen ...

(Stef wacht het antwoord niet af en slaat de deur dicht)

Zo. Die heb ik bij zijn pietje.

STEF : *(steekt de kop terug binnen)* Nee! Daar hebt ge naast gegrepen! *(hij slaat de deur extra hard dicht)*

BETTY : Typisch mannelijk. Als ze van een kale jacht huiswaarts keren is het kot te klein.

(Betty heeft ondertussen een 'U' gevormd met enkele tafels - genoeg voor 6 personen - en ziet in haar loop terug naar de keuken de documenten van Stef. Ze legt aan elke stoel 1 farde. Terug uit de keuken met dienblad, zet ze een glas en een koffie kop aan elke stoel. Ze stop haar handeling om in een map te

neuzen. Leest)

Wel verdikke! Die durft!

(geluid aan de deur doet haar opschrikken, snel de kافت terugleggen en verder doen met haar kopjes en glazen)

STIELMAN : *(komt aarzelend binnen)* Oh. Sorry. Stoor ik?

BETTY : Nee. Nee. Kan ik helpen?

STIELMAN : Ik kom voor de vaatwasser.

BETTY : Oh. Zijn daar dan problemen mee?

STIELMAN : 't Schijnt.

BETTY : Ik heb hem vanmiddag nog gevuld ...

STIELMAN : En hij werkt?

BETTY : 't Zal wel.

STIELMAN : U bedoelt?

BETTY : Dat ik daarnet gezien heb dat ik hem ben vergeten op te zetten.

STIELMAN : Ha!

BETTY : En ik heb de vaatwasser dus nog maar net opgezet.

STIELMAN : En het werkt?

BETTY : Weet ik niet.

STIELMAN : Hoe ...?

BETTY : Omdat ik daarna meteen naar hier ben gekomen. Dus heb ik niet gezien of hij werkt.

STIELMAN : Ha.

BETTY : Zal ik eens gaan kijken?

STIELMAN : Ik ga met u mee.

(Stielman volgt Betty naar de keukendeur die ze voor hem openhoudt)

Hoort u iets?

BETTY : Wat moet ik horen?

STIELMAN : De vaatwasser misschien?

BETTY : Juist, ja. Ik hoor niks.

(Stielman wil verdergaan)

Gaat u dat nu repareren?

STIELMAN : Yep.

BETTY : Maar de school wordt nu gesloten.

STIELMAN : Ik kon echt niet vroeger. En morgen zit ik ook vol ...

BETTY : Hoe lang denkt u werk te hebben?

STIELMAN : Geen idee. Hangt van de aard van de panne af.

BETTY : Om 17u is er hier een vergadering. Als u zo lang blijft dan kan men u buiten laten.

STIELMAN : U zou ook de schoolpoort even open kunnen laten. Ik ben hier dan toch ...

BETTY : Als de directie dat merkt dan ...

STIELMAN : 't Is al goed. 't Zou me verwonderen als ik de klus in een uur kan klaren.

(Stielman verdwijnt in de keuken. Betty kijkt nog even rond of alles oké is en gaat ook de deur uit. Het geluid van geklop en zo als het licht langzaam uit gaat)

Scène 2

(Avond. Een uurtje later. Het licht gaat terug op. Achter de ramen is het nu donkerder. Uit de keuken komt licht binnen vallen. De deur van de refter gaat open. Directrice op. In het half donker binnen. Loopt dan terug naar ingang en steekt licht aan. Loopt terug de gang op.)

DIRECTRICE : *(off voice)* Is hier nog iemand? Betty? *(ze komt terug binnen. Doet haar jas uit en loopt naar de vergadertafel)*

(Paul en Bruno komen binnen)

PAUL : Bruno ik zweer het. Ik was de schotels met het koude voorgerecht in jullie slaapkamer aan 't zetten.

BRUNO : Samen met Anneke!?

PAUL : Ja, zeg, ik kon al die schotels niet alleen dragen.

BRUNO : Je had twee keer kunnen lopen ...

PAUL : Bruno, kerel. Ge zijt ziekelijk jaloers. Ik kom niks te kort met Betty. Trouwens Anneke dat is er een zoals onze directrice: moeder, vrouw en hoer thuis, maar op een ander het slot er op. Daar hebt ge geen kuisheidsgordel voor nodig.

BRUNO : *(merkt nu de aanwezigheid van de directrice)* Ha, mevrouw ...

PAUL : Ze doen zich voor alsof ze frigide zijn ...

DIRECTRICE : Beste Paul, je reputatie is genoegzaam bekend, probeer niet de rest van de wereld te overtuigen van de voordelen van je losbandige levenshouding.

PAUL : *(betrapt, verveeld)* O, maar ... dat probeer ik helemaal niet Erna ... sorry, mevrouw de directrice.

DIRECTRICE : Erna is oké. Vanavond.

PAUL : *(is al hersteld)* Ah, 't wordt dus een losse gezellige boel ...

DIRECTRICE : Laat je verbeelding niet op hol slaan ... Betty is ook van de partij.

PAUL : Wat kan daarvan de reden zijn?

DIRECTRICE : Omdat zij de verantwoordelijkheid van de catering op zich zal nemen.

PAUL : Welke idioot ...?

DIRECTRICE : *(onderbreekt streng)* Ik. Ik heb haar dat opgedragen.

BRUNO : Ze vertelde het daarstraks ... Ze kijkt er naar uit.

DIRECTRICE : Ik had trouwens verwacht dat ze reeds hier zou zijn. Is ze nog thuis?

PAUL : Ik was niet thuis ...

BRUNO : ... bij Anneke.

DIRECTRICE : Actief op vele fronten.

PAUL : Mevrouw de directrice ...

DIRECTRICE : Erna ...

PAUL : ... ik protesteer! Mijn zogenaamde "reputatie" is schromelijk overdreven.

DIRECTRICE : Maar een feit.

PAUL : Nee. Ik ben trouwer dan de trouwste hond.

DIRECTRICE : Aan mij dus ...

PAUL : He?

DIRECTRICE : Een hond is enkel trouw aan zijn baas. Elk teefje dat voorbij trippelt is een potentiële kandidaat voor zijn bevrediging.

(de deur vliegt open en de stielman staat, duidelijk niet op zijn gemak, kleren in de war en gulp open, tegenover de aanwezigen)

STIELMAN : Ah! Volk!

(alle aanwezigen uiten hun verbazing, schrik, wantrouwen,... over deze onbekende verschijning)

Ik dacht dat ik er nooit uit zou raken. *(knoopt zijn broek toe)*

DIRECTRICE : Wie bent u?

STIELMAN : Jos Stielman. Technicus van Indesit.

DIRECTRICE : En wat ...? Ja, natuurlijk ... Vergeten. U komt voor de vaatwasmachine.

STIELMAN : Kwam.

DIRECTRICE : Hoezo?

STIELMAN : 't Is in orde ... Maar ik raakte er maar niet uit ...

DIRECTRICE : Het was een serieus technisch probleem?

STIELMAN : Héél goed afgesloten ...

BETTY : *(komt binnen, haastig)* Sorry, sorry. Een beetje oponthoud ...

STIELMAN : U nam wel uw tijd om te komen ...

BETTY : Ik zei toch dat de ...

DIRECTRICE : Mag ik een beetje uitleg?

PAUL : Valt er iets uit te leggen? *(dramatisch en overdreven)* Ik draag horens!

(stilte. Iedereen kijkt naar Paul)

BETTY : Waar waart gij!? We hadden afgesproken samen hier naartoe te komen. Nu staan we hier met twee auto's!

PAUL : Dit vind ik een goeie. Gij komt met de eerste de beste Neanderthaler binnen strompelen, maar ik krijg de verwijten naar mijn hoofd geslingerd.

STIELMAN : Bedoelt u mij?

PAUL : Ik zie hier verder geen prematuurtje staan ...

(Stielman geeft Paul een stevige uppercut. Hij strompelt achteruit tegen het rolluik van het keukentje dat daardoor naar boven rolt. Paul zakt op de grond)

BETTY : De bar is open! *(zonder Paul een blik te gunnen loopt ze het keukentje binnen via de deur en gaat achter de toog staan)* Hier heeft hij mij het liefst staan. Zijn barmheid. Zijn keukenhoer. Zijn huis- tuin- en keuken-sloof. *(tot Paul)* En? Had meneer graag iets gedronken?

(een stilte)

STIELMAN : De glazen zijn nog niet gespoeld, vrees ik.

BETTY : Is dat ding nog steeds stuk?

STIELMAN : Nee. 't Machien is nog aan 't spoelen.

BETTY : Ik hoor niks ...

STIELMAN : Vakwerk ...

BRUNO : Zei hij bescheiden ...

STIELMAN : Meneer?

BRUNO : U hebt zonet mijn zwager naar de verdoemenis geslagen!

STIELMAN : En?

DIRECTRICE : Heren! Stop met dat hooligan-gedoe! *(tot Bruno)* Ik verwacht van mijn mensen een humane houding.

PAUL : *(suf)* Hij is begonnen.

DIRECTRICE : En minder kinderachtig.

BRUNO : "Uw" mensen dienen wel beschermd te worden tegen dit soort.

DIRECTRICE : Bruno, er is maar één soort mens, dé mens. Een hulpeloos creatuur als het tegen een probleem aanloopt. Help Paul recht.

(terwijl Bruno zijn zwager helpt)

En meneer Stielman, mag ik stellen dat uw vaardigheden uitgebreider zijn dan vaatwasmachine-technisch?

STIELMAN : Madame ...

DIRECTRICE : Directrice Vandaal ...

STIELMAN : Sorry, maar dit hoef ik niet te pikken ... *(gaat dreigend naar haar)*

DIRECTRICE : Mijn naam ... Vandaal.

PAUL : Op elk vlak...

BRUNO : Houdt uw mond, idioot ...

STIELMAN : Oh ... sorry, verkeerd begrepen ... mevrouw de directeur ... -trice?

DIRECTRICE : Gaat u verder ...

STIELMAN : Uwe mens hier gedroeg zich niet bepaald conform een aanvaardbare gedragscode ...

DIRECTRICE : Meneer Stielman, wat ik hoor bevestigt mijn vermoeden. U bent geschoold?

STIELMAN : Mevrouw?

BETTY : Erna, alstublieft ..!

(kwade blik van directrice)

Sorry. ... Directrice. Meneer is ons komen helpen..., ja, terwijl hij eigenlijk thuis bij zijn familie had moeten zijn ...

PAUL : Ge hebt uw tijd ook niet verspild om alles over deze wildneuker te weten te komen ...

BETTY : Hou nu toch eens op! Ik heb deze man enkel binnengelaten en zijn werk laten doen terwijl ik op u thuis zat te wachten om samen hier naar toe te komen. Begrepen?

STIELMAN : Terwijl ik opgesloten zat op het toilet.

BRUNO : Een échte stielman ...

BETTY : Ja, het slot van het herentoilet durft wel eens raar doen... daarom dat briefje met "niet sluiten" ...